

reducere de i den gældende Lovs § 1 angivne Procenter med ca. 50 pCt.“

Om Virkningen af denne Lempelse oplyses i Bemærkningerne, at *Bankernes lovpligtige Kassebeholdning*, der i Henhold til Tillægsloven androg ca. 2 270 Mill. Kr. pr. ultimo December 1946, vil blive reduceret med ca. 840 Mill. Kr. til ca. 1 430 Mill. Kr., beregnet med Udgangspunkt i Bankernes Balancer pr. 31. December 1946.

Lovforslaget gennemførtes paa Rigsdagen uden Ændringer, idet et fra socialdemokratisk og kommunistisk Side stillet *Ændringsforslag*, hvorefter den hidtil gældende Lov skulde opretholdes uændret indtil Udgangen af November 1947, blev forkastet med 66 Stemmer mod 55.

I Udvalgsbetænkningen, der ogsaa omhandler et samtidig behandlet Lovforslag vedrørende Sparekasserne (jfr. nærmest følgende Sag), oplyses, at Udvalget har modtaget en Deputationer, der henstillede § 2 i Tillæg til Lov om Banker ændret saaledes, at der til en Banks Kassebeholdning efter foranævnte Lov kan medregnes, hvad der efter Banklovens § 11 kan henregnes til Kassebeholdning. Handelsministeren afviste denne Henstilling.

Et *Flertal* inden for Udvalget bestaaende af Venstre, Det radikale Venstre og Det konservative Folkparti indstillede derefter saavel Forslag til Lov om Forlængelse af Midlertidig Lov Nr. 343 af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Banker som Forslag til Lov om Forlængelse af Midlertidig Lov Nr. 344 af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Sparekasser til *Vedtagelse uforandret*.

Et *Mindretal* (Socialdemokratiet og Danmarks kommunistiske Parti) kunde ikke erkende, at Bankernes og Sparekassernes Likviditetsforhold er af en saadan Karakter, at det skulde være nødvendigt eller forsvarligt at foretage Ændringer i de hidtil gældende Bindingsbestemmelser. „Ikke mindst de fra Nationalbanken modtagne Oplysninger gør det efter Mindretallets Opfattelse betænkeligt at gennemføre den foreslaaede Halvering af Pengebindingen, og man har derfor foreslaaet at forlænge de hidtil gældende Love til Udgangen af November 1947, til hvilken Tid det maa være lettere at overse Pengesituationen.“

Ved Lovforslagets 2. Behandling i Folketinget udtalte *Ordføreren* (Himmelstrup) bl. a.: „Det maa naturligvis erkendes, at det er en betydelig Tillid, Lovgivningsmagten paa denne Maade viser Pengeinstitutterne, fordi det er store Beløb, som ved disse to Love frigøres og stilles til Disposition for Pengeinstitutterne til fri Anvendelse. Jeg vil gerne udtale